

ἐν πρόδηλον τὴν συκοφαντίαν. Ἡ Ζηνοβία εἶχε βεβαίως ἀρκετὸν νοῦν, ὥστε νὰ ἐννοήσῃ, ὅτι ὁ Αὐρηλιανὸς δὲν θέλει στερήσῃ ἐαυτὸν δωρεὰν τῆς εὐχαριστήσεως τοῦ νὰ κοσμήσῃ δι' αὐτῆς τὸν θρίαμβον, τὸν ἑποῖον ἐμελλε νὰ τελέσῃ εἰς Ῥώμην. Θύματα τῆς εὐσηπρότητός του δὲν ἠδύναντο νὰ γίνωσιν εἰμὴ οἱ ἱπποῦργοί της· εἰς τούτων ἦτο καὶ ὁ Λογγίνος, ὅστις ἐπορεύθη πρὸς τὸν θάνατον, ἐλεῶν τὴν τύχην τῆς βασιλίδος αὐτοῦ καὶ παραμυθῶν τοὺς θρηνοῦντας φίλους, μετ' ἀταραξίας ψυχῆς ἀποδεικνυούσης, ὅτι ὑπάρχει ἐνλόγους ὕψος, τὸ ὅποιον δὲν εἰμποροῦσι νὰ ἐκτιμήσωσι καὶ νὰ ὀρίσωσιν εἰμὴ ἐκεῖνοι οἵτινες καὶ ἐν ἐργοῖς δύνανται μέχρις αὐτοῦ νὰ μετεωρισθῶσιν.

Περὶ τῆς μετέπειτα αὐτῆς τύχης διχογνωμοῦσιν οἱ ἱστορικοί. Ὁ Ζώσιμος λέγει ὅτι ἀπέθανε καθ' ὁδὸν, ἐνῷ ἀπῆγετο εἰς Ῥώμην, εἴτε ὑπὸ νόσου, εἴτε ἀποκαρτερήσασα· ἀλλὰ τὸ πιθανώτερον εἶναι, ὅτι παρηκολούθησε τὸν πολυτελεῆ θρίαμβον, ὃν ἐτέλεσεν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ ὁ Αὐρηλιανός, περὶ τὰ τέλη τοῦ 273 ἔτους, ἐπὶ τοῖς κατορθώμασιν αὐτοῦ. Ἡ Ζηνοβία ἐπορεύθη εἰς τὸν θρίαμβον τοῦτον πεζή, φέρουσα περὶ τὸν τράχηλον ἄλυσιν χρυσῇν· κατόπιν τῆς ἤρχετο τὸ μεγαλοπρεπὲς ἄρμα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἤλπισε ποτε νὰ εἰσέλθῃ εἰς Ῥώμην· ἀμέσως δ' ἐμπροσθεν αὐτῆς ἐβαδίζεν ὁ Τέτρικος, (ἡ Οὐίκτηρία εἶχε προκποθάνει) τὸν ὅποιον κατέλυσε ὁ Αὐρηλιανός ἄρμα ἀνακάμψας ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς καὶ μετὰ τοῦ ὁποίου πρὸ δύο ἐτῶν συνεννοεῖτο ἡ Ζηνοβία, πῶς ταχύτερον καὶ ἀσφαλέστερον δύνανται νὰ φθάσωσιν εἰς Ῥώμην· ἐφθασαν δὲ τῶντι καὶ συναπηντήθησαν, ἀλλ' ὅχι ὅπως ὠνειρεύοντο.

Ὁ αὐτοκράτωρ ἐχάρισεν ἔπειτα εἰς τὴν Ζηνοβίαν λαμπρὰν ἀγροτικὴν ἐπαυλιν εἰς Τίβουρα, οὐ μακρὰν τῆς Ῥώμης· ἡ βασιλὶς πῆς Συρίας ἐδέχθη μετ' ὀλίγον ἐκεῖ τὰ ἦθη τῶν Ῥωμαίων δεσποινῶν· αἱ θυγατέρες τῆς συνεζεύχθησαν ἀνδράς ἐπισήμους καὶ ἡ οἰκογένειά της ἐσώζετο ἐπὶ ἐν τῇ πέμπτῃ ἐκατονταετηρίδι. Ἐκ τῶν υἱῶν της, οἱ μὲν δύο πρῶτοι ἀπέθανον νεῶτατοι· τοῦ δὲ τρίτου Βαβαλλάθ τὸ ὄνομα ἀναφέρεται εἰς μετὰλλιον ἠνωμένον μετὰ τοῦ Αὐρηλιανοῦ Αὐγούστου, ἐξ οὗ συμπεραίνουσιν ὅτι, ἀφοῦ παρηκολούθησε τὸν θρίαμβον τοῦ νικητοῦ, ἐλαβεν ἀπὸ αὐτῶν μικρὰν τινα πολιτείαν, τὴν ὁποίαν ἐκυδέρνησεν ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ αὐτοκράτορος.

ΠΕΡΙ ΥΠΝΟΒΑΤΩΝ

ὑπὸ *I. Δὲ Κιγάλλια.*

—o—

Ἡ λέξις ὑπνοβάτης σημαίνει κατὰ τὴν φιλολογικὴν αὐτῆς σημασίαν τὸν καθ' ὕπνου βαδίζοντα· ἀλλ' ἐπὶ τῆς ἱατρικῆς ἐκλαμβάνεται πλατύτερον, σημαίνουσα

οὐ μόνον τὸν περιπατοῦντα ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν ἐν ὕπνῳ ἀντιλαμβανόμενον αἰσθητικῶν ἐντυπώσεων. Ἡ ὅπως δῆποτε ἐνεργοῦντα. Ποιοῦσι δὲ ταῦτα οἱ ὕπνοβάται συνεπείᾳ νευρικοῦ τινος πάθους ὑπνοβασία καλούμενου, οὗ τινος τὴν κύριαν παθολογικὴν κατὰστασιν ἀγνοοῦμεν μέχρι τῆς σήμερον.

Ἐν γένει οἱ πάσχοντες ὑπνοβασίαν κοιμῶνται κατ' ἀρχάς ἡσυχῶς καὶ τακτικῶς ὡς πάντες οἱ ὑγιεῖς. Ἀλλὰ μετὰ παρελευσίν τινων ὥρων καταλαμβάνονται συνήθως ὑπὸ ἀνησυχίας τινὸς ὀλίγα λεπτὰ διαρκούσης, καὶ εἴτα ἐγείρονται καὶ περιφέρονται ἔχοντες τοὺς ὀφθαλμοὺς ποτὲ μὲν ἠνεωγμένους ποτὲ δὲ κλειστούς, καὶ τὸ βλέμμα ἐνίοτε μὲν ἀτενὲς καὶ ἀσκοπον, ἄλλοτε δὲ περιπλανώμενον καὶ πανδερχές, ἱκανὸν νὰ διακρίνῃ τὰ περίξ ἀντικείμενα. Ὅπως δῆποτε ὁμοῦ καὶ ἂν ἔχωσι τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἐνεργοῦσι πάντοτε μετ' ἀκριβοῦς τὰς συνήθεις αὐτῶν ἐργασίας, ἢ ἄλλας τὰς ὁποίας προεσχεδίασαν ἀφ' ἑσπέρας ἢ κατὰ τὴν πρὸ αὐτῆς. Ὑπάρχουσι δὲ καὶ τινες μηδὲν τακτικὸν ἐνεργοῦντες, οἵτινες, παρασυρόμενοι ἀπὸ τὰς ἀσυνδέτους ὀνειροπολήσεις των, ἐκφράζουσι διὰ κινήσεων, σχημάτων καὶ λόγων τὰς ἀτάκτους καὶ ἀλλοκότους φαντασιοκοπίας τοῦ ἀτελοῦς αὐτῶν ὕπνου. Οἱ τοιοῦτοι δίδουσι πρὸ πάντων ἀγορμὴν εἰς τοὺς περιστώτας νὰ πλάττωσι τὰ τεράστια διηγήματα τὰ ὁποῖα πολλὰκις περὶ ὑπνοβάτων ἀπαντῶμεν καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς ἱατρικοῖς συγγράμμασι. Καὶ τῶντι πῶσον ὀλιγώτερον ἠθέλομεν ἐξίστασθαι ἀκούοντες τὰ περὶ ὑπνοβάτων ἀναφερόμενα ἂν ἐξετίθετο ἡ ἀλήθεια κατ' ἀκρίβειαν καὶ καθ' ὅλην αὐτῆς τὴν ἀπλότητα! Ἀναμφιβόλως οἱ ἐντελεῖς ὑπνοβάται περιπατοῦσιν ἀσφαλῶς καὶ ἀφόβως εἰς τοὺς τόπους οὐστinas γνωρίζουσιν ἐξ ὕπνου, ἀλλ' εἰς ἐκείνους τοὺς ὁποίους δὲν γνωρίζουσι περιπατοῦσι ταλαντευόμενοι καὶ ψηλαφοῦντες. Προχωροῦσι πάντοτε μετ' ἀφοβίας καὶ θάρρους, διότι ἡ ὄρασις δὲν τοῖς ἀνακαλύπτει τοὺς ἐπικειμένους κινδύνους, καὶ ἐκτελοῦσιν ἢ ἀποπερατοῦσιν ὅσα τὴν προτεραίαν προεσχεδίασαν ἢ καὶ εἶχον ἤδη ἀρχίσει, διότι εὐρίσκεται προκατελημμένη ἡ φαντασία των. Ἐνὶ λόγῳ ὁ ὑπνοβάτης δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἄνθρωπος κοιμώμενος ἐν μέρει καὶ οὐχὶ ὁλοσχερῶς, καὶ πρὸς ταῦτα νὰ παραβληθῇ, ὡς ὀρθῶς παρτηρεῖ ὁ Σανδράς, μετὰ τοὺς περὶ φρονάς ἐκείνους οἵτινες διεγύονται καὶ ἐνεργοῦσι πράγματα οὐδόλως συναρμοζόμενα, οὐδὲ σχεῖν τινα ἔχοντα πρὸς τὰ περὶ αὐτοῦ ἢ τὴν παροῦσαν αὐτῶν κατὰστασιν, ἀλλὰ πάντοτε περιοριζόμενοι ἐντὸς τοῦ συνήθους τρόπου τῶν ἰδεῶν καὶ τῶν προγενεστέρων ἐξελίξεων των.

Ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἀρχίῃ νὰ καταλαμβάνεται ὑπὸ τοῦ ὕπνου, αἱ κρίσεις καὶ αἱ ἰδέαι αὐτοῦ συγχέονται καὶ ἐξαλειφονται, ἡ διανοητικὴ ἐργασία διακόπτεται, ἡ προσοχὴ διασπάζεται, καὶ αἱ δυνάμεις τοῦ ἐγκεφάλου ἡρεμοῦσι. Ταυτοχρόνως αἱ αἰσθήσεις παύουσι τὰς λειτουργίας των καὶ σβέννυνται κατὰ σειρὰν σταθερῶς σχεδὸν ὀρισμένην. Οὕτως ἡ αἰσθησις ἢ πρῶτον παύει τῶν ἄλλων ἀποσβεσνυμένη, εἶναι ἡ ὄρασις, δευτέρα ἡ ἀσπρησις, καὶ τρίτη ἡ γεῦσις· μετὰ ταύτας δὲ ἡ ἀκοή καὶ ἐπὶ τέλους ἡ ἀφή. Ἀπὸ δὲ τῆς

ώρας καθ' ἣν ἐκλείπει ἡ ἀρὴ ἀρχεται ὁ ἐντελής ὕπνος. Ἐν γένει ὁ τοιοῦτος ἐντελής ὕπνος εἶναι σπάνιος, καθότι ἐν αὐτῷ οὐδόλως ἀναιρεύμεθα οὐδὲ κἂν κινούμεθα. Συνήθως, καὶ μάλιστα παρὰ τοῖς ἀνθρώποις νεωρῶντος ἔξωτος, ἢ παρ' ἐκείνοις ἐν οἷς ἡ νευρική δύναμις διεγείρεται ὑπὸ τινος αἰτίας, μένει πάντοτε μία τις ἢ καὶ πλείοτεραι τῶν δυνάμεων ἀγρυπνοὶ. Καὶ τοῦτο ἐνίοτε μὲν συμβαίνει εἰς τὰς νοσεράς δυνάμεις, ἄλλοτε δὲ εἰς τὰς παθητικὰς (affectives) καὶ πολλὰκις εἰς τὴν κατὰ μέρος ἡ γενικὴν τῆς ἐκτοπίσεως δυνάμιν (locomotion). Οὕτω παρατηρεῖται ἐν μέρει ἀγρυπνοῦσα μία τις ἢ πλείοτεραι τῶν αἰσθησεων, διὰ τὴν ποτὲ μὲν ἡ ἀκοή, ποτὲ δὲ ἡ ὄσφρησις ἢ ἡ γεύσις ἢ ἡ ἀφή· καὶ τότε ἡ ἐλάχιστη αἰτία δύναται νὰ θέσῃ αὐτὰς εἰς ἐνέργειαν χωρὶς νὰ ἐπιφέρει καὶ τὴν ἐντελὴ διακοπὴν τοῦ ὕπνου. Καὶ ἰδοὺ πόθεν πηγάζει ἡ εὐχάριστος ἢ δυσάρεστος ἐκείνη κατάστασις ἣν πολλὰκις δοκιμάζομεν καὶ αἰσθανόμεθα καὶ τοὶ κοιμώμενοι. Ἐντεῦθεν ὡσαύτως πηγάζουσιν αἱ ὀνειροπολήσεις, τὰ κινήματα καὶ ὅλα ὅσα πράττομεν κοιμώμενοι. Ὅλα ταῦτα δὲν εἶναι εἰμὴ φαινόμενα μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς φύσεως διαφέροντα μόνον κατὰ τὸν βαθμὸν, καὶ τὰ ὅποια δυνάμεθα νὰ ὀνομάσωμεν «ὕπνοδασίς μὴ γενικὴς ἢ μερικὴς,» πρὸς διὰκρισιν τῆς κοινῆς λεγομένης ὕπνοδασίας, ἥτις δὲν εἶναι ἄλλο ἢ τὸ σύνολον ὅλων τῶν εἰρημένων βαθμῶν ἀτελῶν ὕπνων τῶν διαφόρων δυνάμεων καὶ αἰσθησιῶν μας.

Πολλοὶ τῶν ἱατρῶν καὶ ἄλλων λογίων περιέγραψαν μετ' ἀκριθείας τὰς πράξεις διαφόρων ὕπνοδασιων, μετὰ τὸ τῶν ὁποίων ἀξίαι ἀναγνώσεως εἶναι αἱ τοῦ νέου φαρμακοποιοῦ, περὶ οὗ ὁμιλεῖ ὁ Σακχίος ἐν τοῖς Μεταφυσικοῖς αὐτοῦ πονηματίοις· αἱ τοῦ παιδίου περὶ οὗ ἀναφέρει ὁ ἱατρός Πολυδώρης ἐν τῇ φιλολογικῇ τῆς Βενετίας ἐφημερίδι, καὶ αἱ τοῦ μαθητοῦ τοῦ μνημονευομένου ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ Ποχῶνος ἐν τοῖς ἐν Παρισίοις ἐκδιδόμενοις ἱατρικοῖς ἀρχαίοις, ὅς ὡς λίαν περιέρχους θέλομεν καὶ ἡμεῖς ἐπαναλαβεῖν ἐνταῦθα. — «Κατὰ τὸν Αὐγούστου τοῦ 1774 ἔτους (λέγει ὁ Πιχῶνος) ἔρθηκεν ἐν Μομπελιέρῳ ἵνα σπουδάζῃ τὴν ἱατρικὴν ὁ νέος Α... ὅστις ἦτο νηπιόθεν ὕπνοδαστης. Ἐπειδὴ δὲ κατέλυσεν εἰς τὴν αὐτὴν οἰκίαν ὅπου διέμενα καὶ γὰρ, ἔλαβον τὴν εὐκολίαν νὰ τὸν παρατηρήσω μετὰ προσοχῆς καθ' ὅλας τὰς ὥρας τοῦ πάθους του, ἐπὶ ὅκτῳ κατὰ συνέχειαν μῆνας. Ἐν τῷ ὕπνοδαστικῷ αὐτοῦ ὕπνῳ ὁ νέος Α... ἔπρεπτε πᾶν ὅ,τι ἠδύνατο νὰ πράξῃ ἐξυπνος ὢν· ἔπινε, δηλονότι, ἔτρωγεν, ὡμίλει, ἠκολούθει τὰς ἐν τοῖς νοσοκομείοις γινόμενας ἱατρικὰς ἐπισκέψεις, παρευρίσκετο εἰς τὴν παράδοσιν τῶν μαθημάτων, γράφων συγχρόνως καὶ τὰς περιλήψεις αὐτῶν. Ἐβλεπε καὶ διέκρινεν ὅλα τὰ περὶ ἀντικείμενα καὶ αὐτὰ τὰ μηδεμίαν σχέσιν ἔχοντα πρὸς αὐτόν· ἀλλὰ μόνον ὅταν ὑπῆρχε φῶς, οὐχὶ ὅμως καὶ ἐν τῷ σκότει· καὶ συνήθως ἢ ἐν τῇ ὕπνοδασίᾳ κατάστασίς του διέφερε τόσον ὀλίγον τῆς ἐγρηγόρευσεως, ὥστε οἱ μὲ οἰκίοι αὐτοῦ οὐδόλως ἠδύναντο νὰ τὸ ἐννοήσωσιν.

Οἱ ὕπνοδασταί, ἵνα αὐτῶς εἰπῶ, παροξυσμοὶ του,

ἦσαν μᾶλλον ἢ ἥττον συνεχεῖς, καθότι ἐνίοτε μὲν προτεβάλλετο ἐπανειλημμένως ἐντὸς 24 ὥρων, ἄλλοτε δὲ παρήρχοντο δεκαπέντε καὶ ἐποκεινα ἡμέραι χωρὶς νὰ προσέλθῃ ὑπ' αὐτῶν. Τοῦτο συνέβαινεν ἀδιαφύκτως καθ' ὅλας τὰς ἐποχὰς τοῦ ἔτους καὶ τὰς ὥρας τῆς ἡμέρας ἢ τῆς νυκτός, ἐν τῇ κλίνῃ ἢ ὅπου ἄλλ' ἐκαίματα. Οἱ δὲ παροξισμοὶ παρήρχοντο ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀπὸ τῶν περὶ αὐτοῦ γινόμενων, καὶ τοὶ ἔλαφροὺς, κρότους, οἷνας καταπτοῦντες αὐτὸν τὸν ἐδίωζον νὰ ζητῇ μεγαλοφώνως προσπαθεῖν κατὰ τῶν κλεπτῶν. Προσεβάλλετο ὡσαύτως συνεχῶς καὶ ἀπὸ ἠθικῆς αἰτίας. Ὅσκις μάλιστα ἔβλεπεν ἢ ἤκουε τι ἐντὸς τῆς ἡμέρας προξινῆσαν εἰς αὐτὸν ἐντύπωσιν, ἤρχετο τὴν νύκτα ὕπνοδαστῶν, καὶ ἐκρούε τὴν θύραν τοῦ δωματίου μου διὰ νὰ μοὶ τὸ διακηρῇ.

«Εἶπον ἤδη προλαβόντως ὅτι ὁ νέος οὗτος ὕπνοδαστῶν οὐδόλως σχεδὸν διακρίνετο ἐὰν ἦτον ἐξυπνος. Καὶ ὅμως ἐὰν τὸν παρετήρεις μετὰ προσοχῆς ἀνεκάλυπτες εἰς τὴν φυσιογνωμίαν του ἦθος τι δυσπιστίας, καὶ ὅτι ὁ ἦχος τῆς φωνῆς του ἦτο τραχύτερος καὶ ὑψηλότερος. Ὁμιλῶν μετ' ἐμοῦ ἐξυπνος οὐδέποτε με ὡμίλει ἐνικῶς, ἐνῷ ἀπεναντίας ὕπνοδαστῶν μετεχειρίζετο πάντοτε τὸν ἀριθμὸν τοῦτον· καὶ ἐφέρετο τοσούτω προπατῶς ὥστε καὶ νὰ κτυπήσῃ ἐτόλμα ἄτομα πρὸς τὰ ὅποια δὲν εἶχεν ἰδιαίτους ὑπόληψιν, ἢ ὅταν ἀπῆλθα ἐμπόδια εἰς τὴν πραγματοποιήσιν τῶν σχεδίων του ἢ καὶ αὐτῶν τῶν ἰδιοτροπιῶν του. Διαρκούσης τῆς ὕπνοδασίας του ἤθελε νὰ τὸν νομίζωσι πάντοτε ἐξυπνον, καὶ ὅσκις προσέλανέ τις ἐπ' αὐτοῦ τὰ βλέμματά του με ἦθος ἄπορον, ἀμέσως ἔλεγε — «Νομίζεις ὅτι κοιμῶμαι, ἀλλ' ἐγὼ εἰμὶ ἐξυπνος.» — Καὶ ἂν τις ἐδείκνυσεν ὅτι δυσπιστεῖ, ὁ ὕπνοδαστὴς ἐδίδεν ἀμέσως σημεῖα ἀνυπομονησίας καὶ ὀργῆς. Πρὸς τοῦτοις ὁ νέος Α... ἐν τῇ ὕπνοδασίᾳ του δὲν ἐπαισχολεῖτο, ὡς κοινῶς συμβαίνει εἰς τοὺς τοιοῦτους, εἰς ἐν καὶ μόνον ἀντικείμενον, ἀλλ' ἀλληλοδιαδόχως καὶ δικακεριμένως εἰς πάντα τὰ περὶ αὐτόν. Διὰ νὰ τὸν ἐξυπνίσω ἔπρεπε νὰ τὸν λάβω ἀπὸ τῆς μέσης καὶ νὰ τὸν κρατῶ οὕτω μέχρις οὗ ἐξυπνήσῃ, ὅπερ συνέβαινε μετὰ ἐν ἡ δὴ τῆς ὥρας λεπτά! Πολλὰκις ὁμῶς ἦτο εἰς ἄκρον δύσκαλον νὰ ἐπιτύχῃ τις, διότι ἂν ἐν ἐν τῇ ὕπνοδασίᾳ του ἐφρατᾶζετο ὅτι τὸν ἐνόμιζέ τις κοιμώμενον δὲν ἐπέτρεπεν εἰς οὐδέν· νὰ τὸν πλησιάσῃ, ἐνίοτε μάλιστα μετεχειρίσθῃ καὶ ἀπειλὰς ὀπλισθεὶς με ξίφος. Ἐν μιᾷ τοιαύτῃ περιστάσει ἐδίστασα κατ' ἀρχὰς καὶ ἐγὼ αὐτὸς νὰ τὸν πλησιάσω, ἀλλὰ λαβὼν ἀκολούθως θάρρος ὤρμησα καὶ τὸν ἐνηγκαλίσθην, ὅτ' ἐκεῖνος, χαμηλώσας τὸ ξίφος, με εἶπεν — «Ἐγνώριζες ὅτι δὲν σὲ κτυπῶ καὶ δι' αὐτὸ μ' ἐπλησίασες, ἄλλως δὲν ἤθελες ποτὲ νὰ πράξῃς τοῦτο. — Καὶ πραγματικῶς οὐδεὶς ἄλλος ἤθελε πράξῃ τὸ τοιοῦτο χωρὶς νὰ ριψοκινδυνήσῃ τὰ μέγιστα.

Ὅσκις τὸν ἐνηγκαλιζόμενον ἐπροσπάθει ὅλας δυνάμεις ν' ἀποσπασθῇ ἀπὸ τὰς χειρὰς μου καὶ δὲν ἔπαυεν ὥς οὗ ἐξύπνα, ὅτε προσελθὼν ἐπ' ἐμὲ τὰ βλέμματά του με ἠτένιζε με ἐκπληξίν μεγίστην ὡς ἂν ἔβλεπεν ἀπροσδόκητόν τι ἀντικείμενον. Τὸ ἦθος τοῦτο τῆς ἐκπληξίως εἶχεν, εἰ καὶ ὀλιγώτερον, καὶ ὅτε ἐξύπνα φυσικῶς.

«Όταν ἐν τῇ ὑπνοβασίᾳ του ἐλάμβανε μέρος εἰς τὴν συναναστροφὴν ἀπὸ τὰς ἀκριβῶς εἰς ὅλας τὰς ἐρωτήσεις, καὶ κἀλλίστα ἀπέφυγε ν' ἀποκριθῇ εἰς πᾶσαν τοιαύτην ἄτοπον.

«Τὴν νύκτα καὶ ἐνίοτε τὴν ἡμέραν, ὅταν δὲν διεκόπτετο ἡ προσοχή του ἀπὸ τὰ περὶ αὐτὸν ἀντικείμενα, ἐπιστοχολεῖτο μετ' ἐπιμονῆς εἰς ἓν καὶ μόνον ἀντικείμενον. Οὕτως ἐν τινὶ ὑπνοβαστικῷ παροξυσμῷ συμβάντι κατὰ τὴν ἐνδεκάτην τῆς νυκτὸς ὤραν, ἠθέλησε νὰ ἐνστοχοληθῇ εἰς ἀνάγνωσιν. Ἀλλὰ μὴ δυνηθεὶς ν' ἀνάψῃ φῶς ἠθέλησε νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τινος γνήτην κατοικοῦντα ὑπὸ τὸ δωμάτιόν του, καὶ ἔχοντα τὴν θύραν τῆς κατοικίας του εἰς τὴν δημοσίαν ὁδὸν ὑπὸ τὸ παράθυρον τοῦ ὑπνοβάτου. Ἐπιθυμῶν, φαίνεται, νὰ ρθῇ ταχέως εἰς τὴν θύραν αὐτήν, ἔδρασε τὴν μίαν ἄκραν ἐνὸς χειρομάκτρου περὶ τὸ παράθυρόν του, καὶ ζωσθεὶς διὰ τῆς ἄλλης ἐκρεμάσθη, καὶ οὕτω καταβάς ἔκρουε τὴν θύραν με τοὺς πόδας του, ὅτε ἰδὼν αὐτὸν εἰς τῶν παροικούντων συμμαθητῶν μᾶς ἔσπευσε νὰ μὲ εἰδοποιήσῃ καὶ δραμόντες τὸν καταβιβάσαμεν καὶ τὸν ἐξυπνίσκαμεν.

«Ἀλλοτε δὲ συνέβη τὸ ἐφεξῆς. Συνείθισα (προσέθηκον ὁ αὐτὸς Πιχῶνος) νὰ συγχάζω εἰς τὰς ἱατρικὰς ἐπισκέψεις τοῦ στρατιωτικοῦ νοσοκομείου, ὃ δὲ Α. . . μ' ἔλεγε πολλάκις ὅτι ἐπεθύμει νὰ ἐπιτύχῃ καιρὸν διὰ νὰ μὲ συνοδεύσῃ. Ἦλθε λοιπὸν μίαν πρωτὴν ὑπνοβαστικὴν εἰς τὸ δωμάτιόν μου, λέγων μοι — Ποῦ θὰ ὑπάγῃς; — Κἀγὼ — Εἰς τὸ στρατιωτικὸν νοσοκομεῖον. — Κἀκεῖνος — Σήμερον δὲν ἔχω ἐργασίαν, διὸ θέλω σὲ συνοδεύσει. Καὶ οὕτω διευκυνθήμεν ὁμοῦ εἰς τὸν πρὸς ἄνδρον χωρὶς κἀνείς καθ' ὃν νὰ γνωρίσῃ ὅτι εὐρίσκειτο εἰς κατὰστασιν ὑπνοβασίας. Ἀρχίσκαμεν τὴν ἐπίσκεψιν καὶ ὁ ὑπνοβάτης μᾶς ἠκολούθει μέχρι τέλους χωρὶς ὅμως νὰ προσέξῃ πολὺ, διότι εἰς τῶν συντρόφων μᾶς καὶ σχετικῶν του, γνωρίσας τὴν ἀληθῆ αὐτοῦ ὑπνοβαστικὴν κατὰστασιν, τὸν παρετήρει ἀσκαρδαμυκτῇ ὑποκειδίων, ὅπερ τὸν δυσηρέστησε τοσοῦτον ὥστε εἰς πᾶσαν στιγμὴν πλησιάζων μὲ ἔλεγε χαμηλῇ τῇ φωνῇ — «Αὐτὸς ὁ ἡλίθιος νομίζει ὅτι κοιμῶμαι.» — Μετὰ δὲ τὴν ἐπίσκεψιν καταβάντες περιεπερὶόμεθα εἰς τὴν πλατεῖαν Πεύρου, καὶ ὁ ὑπνοβάτης ὅστις μᾶς συνώδευε ἀπὸ χειρὸς εἰς καιρὸν λαμβάνων μέρος εἰς τὴν συνῳμίαν, ἐβάδιζε παρὰ τὰς ἄκρας τοῦ τείχους τοῦ ὀρίζοντος τὴν πλατεῖαν, ὅτε αἰφνης πηδᾷ ἐπὶ τοῦ γείσου τοῦ αὐτοῦ τείχους τὸ ὅποιον ἔδειχεν ἀνυψούμενον 15 — 20 πόδας ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς ἑσθῆς, καὶ ἤρχισε νὰ βαδίζῃ ἐπ' αὐτοῦ. Καταπτονηθέντες δὲ ἐκ τοῦ θεάματος τούτου ἐσπεύσαμεν ἀμέσως νὰ τὸν καλέσωμεν, ἀλλ' οὗτος οὐδεμίαν ἀκρόασιν ἔδωκεν εἰς τὰς φωνάς μᾶς. Μὴ τολμῶντες νὰ τὸν πλησιάσωμεν ἐμείναμεν εἰς ἀμηχανίαν ἀπορῶντες τί νὰ πράξωμεν ἀλλὰ σκεφθεὶς ἐγὼ ὠρμώτερον, ἐξηγχοῦν ἐκ τοῦ χερτοφυλακίου μου μίαν ἐπιστολήν, καὶ ἐπροσποιήθη ὅτι ἀνεγίνωσκα μετ' ἐπιστολῆς ἀξιοπεριεργόντι αὐτόν. Τότε αὐτὸς κινηθεὶς ἀπὸ περιέργειαν κατέβη καὶ μᾶς ἐπλησίασεν· ἐγὼ δὲ ἀρπάζας αὐτὸν ἐκ τῆς ζώνης τὸν ἐκράτουν σφιγκτικῶς ἕως οὗ ἐξυπνήσεν.

«Εἶπον ἤδη καὶ ἀνωτέρω ὅτι ὁσάκις ἐντύπωσιν τις ἐνῆργει δραστηρίως ἐπὶ τῆς φαντασίας αὐτοῦ, τότε συνήθως προσεβάλλετο ὑπὸ τῆς ὑπνοβασίας. Οὕτω μίαν ἑσπέραν καθ' ἣν εἶχε παρευρεθῇ εἰς τὸ θέατρον, ὅπου τὸ παρασταθὲν ὄραμα εἶχε παυχθῇ μετὰ πλείστης ἐπιτυχίας, ἠγέρθη περὶ τὸ μεσονύκτιον ἐκ τῆς κλίνης του, καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν θύραν τοῦ δωματίου μου ἤρχισε νὰ μοι ὁμιλῇ περὶ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος δράματος, φανταζόμενος ὅτι εἰσέτι παρευρίσκετο εἰς τὸ θέατρον, καὶ ὅτι νέος τις σχετικὸς μᾶς Φαγυέτος τ' ὄνομα, ἐστῆθη ἐμπροσθεν ἡμῶν παρεμποδίζων εἰς ἐμὲ τὴν θέαν τῆς σκηνῆς, διὸ διακόψας τὴν μετ' ἐμοῦ ὁμιλίαν του ἀνέκραξε μετὰ θυμοῦ — «Φύγε ἀπ' ἐμπρός, Φαγυέτε, διότι ἐμποδίζεις τὸν Πιχῶνα νὰ ἴδῃ τὴν παράστασιν.»

«Ἀφοῦ ἐξύπνα οὐδόλως πλέον ἐνθυμεῖτο τὰ ἐν τῇ ὑπνοβασίᾳ συμβάντα, ἀλλ' εἰς τὸν ἐπόμενον παροξυσμὸν ἐνθυμεῖτο ἐκ νέου ὅσα εἶχεν εἰπεῖ ἢ ἐνεργήσῃ προλαβόντως εἴτε ἐξυπνος εἴτε ὑπνοβαστῶν. Οὕτω μίαν ἑσπέραν προσβλήθεις ὑπὸ τῆς συνήθους ὑπνοβασίας ἐξέρχεται τοῦ δωματίου του καὶ ἀπελθὼν εἰς τι καφεπωλεῖον ἐπαίξε καὶ ἔχασεν ἐξ ὀράγγων. Τὸ ἑσπέρας τῆς ἐπαύριον ἀφοῦ ἀπεκοιμήθη εἰσῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιόν του. Μόλις ἤκουσε κρότον, καὶ ἐγερθεὶς τῆς κλίνης ἤρχισε νὰ κράζῃ κατὰ τὸ συνήθες, σκλέπται, κλέπται. Τότε τὸν ὠμίλησα, καὶ ἀμέσως ἐγνώρισε τὴν φωνήν μου· ἀφοῦ δὲ μ' ἐγνώρισε τὸν ἀνέκραγον περὶ τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ἐξ ὀράγγων τὰ ὅποια ἠγνόει τὴν ἡμέραν τίνι τράπω ἐλλειπον. — Ἀπρέπει νὰ ὁμολογήσω, μοὶ ἀπεκριθῇ ἀμέσως, ὅτι εἶμαι ζῶον τετράποδον, διότι ὅλην τὴν ἡμέραν ἐζήτουν τὰ ἐξ ταῦτα ὀράγγα καὶ τόρκα ἐνθυμούμαι ὅτι χθὲς τὸ ἑσπέρας ἐνῶ ἐπαίζομεν εἰς τὸ καφεπωλεῖον μοὶ τὰ ἐκέρδησεν ὁ δαίνα.» Ἀλλοτε πάλιν εἶχεν ἀγοράσει 10 — 12 λίτρας σταφυλῶν, καὶ προσβλήθεις ὑπὸ ὑπνοβασίας ἦλθεν ἐκτὸς τῆς θύρας τοῦ δωματίου μου καὶ ὁμιλῶν ἔτρωγε τὰς σταφυλάς. Τὴν δὲ ἐπαύριον ἰδὼν ὅτι ἐλλειπον αἱ σταφυλαὶ ἐνόμισεν ὅτι τὰς ἐκλείψαν, καὶ μόλις μετὰ πολλοῦ μόχθου ἠδυνήθη νὰ τὸν ἐκβάλῃ τῆς ἀπάτης ταύτης. Οἱ ἐπιθυμῶντες ν' ἀπάλαύσωσιν ἀκριβεῖς περὶ ὑπνοβασίας γνώσεις δύνανται νὰ συμβουλευθῶσι τὰ διεξοδικῶς περὶ τούτου πραγματευόμενα συγγράμματα καὶ ἰδίως τὰ ἐφεξῆς δύο — Bertrand (A) Traité du somnambulisme et des différentes modifications qu'il présente 1823 1. vol. — 8. καὶ Gauthier (Aubin) Histoire du somnambulisme chez tous les peuples, sous les noms divers d'extase et vision etc. 1842. 2. vol. in 8.